[Τοῦ Αἰμιλίου Γκαμποριώ]

ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΩΤΑΤΟΝ ΚΑΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΩΔΕΣ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Η ΔΟΛΟΦΟΝΗΜΕΝΗ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ὁ Πλαντᾶς χτύπησε καὶ παρουσιάστηκε ἐμπρός του μιὰ γυναῖκα μεσόκοπη.

—Θέλω νὰ ἰδῶ τὸν κ.Λεκὸκ,τῆς εἶπε.

—Τὸν κ. Λεκόκ ; Δὲν μένει κανεὶς μὲ τέτοιο ὄνομα σπίτι μου.

Ὁ εἰρηνοδίκης κατεπλάγη. Εἶχε κάμει λάθος στὴν διεύθυνσι ; Ὄχι. Μήπως ὁ Λεκὸκ τοῦ εἶχε δώσει κατὰ λάθος ἄλλη διεύθυνσι ; Δὲν ἤξερε τί νὰ ὑποθέσῃ...

— Κυρία μου, εἶπε στὴ γυναῖκα ποὺ τὸν ἐκύτταζε προσεκτικὰ ἀπὸ κεφαλῆς μέχρις ὀνύχων, ὁ κ. Λεκὸκ μοῦ εἶπε πῶς μένει ἐδῶ.

— Κι' ἐγὼ σᾶς λέω πῶς δὲν μένει ἐδῶ κανένας κ. Λεκόκ, τοῦ ἀπάντησε αὐτὴ κ' ἑτοιμάστηκε νὰ τοῦ κλείσῃ τὴν πόρτα κατάμουτρα.

Ὁ Πλαντᾶς ἦταν κυριολεκτικῶς ἀπελπισμένος, ὅταν διέκρινε στὸ βάθος τῆς αὐλῆς ἕνα γέροντα κύριον, νὰ σπεύδῃ πρὸς αὐτὸν φωνάζοντας :

— Ἤλθατε λοιπόν, φίλε μου ;

Ἦταν ἡ φωνὴ τοῦ Λεκόκ !

Ὁ Πάτερ Πλαντᾶς τὰ εἶχε χαμένα.

Ὁ ἄγνωστος κύριος ἐπλησίασε καὶ τοῦ ἔσφιξε τὸ χέρι.

— Ἐλᾶτε λοιπὸν μέσα. Σᾶς ζητῶ συγνώμην γιὰ τὴν παρεξήγησι. Λησμόνησα νὰ σᾶς πῶ πῶς θὰ μὲ ζητήσατε καὶ παρ' ὀλίγον νὰ φύγετε ὅπως ἤρθατε. Ἡ σπιτονοικοκυρά μου εἶνε κέρβερος καθὼς βλέπεις ...

Ὁ Πλαντᾶς ἄρχισε νὰ συνέρχεται καὶ νὰ ἐννοῇ.

Ὁ Λεκὸκ παρέσυρε τὸν Πλαντᾶν μέχρι τοῦ δωματίου του. Διερχόμενος ἑνὸς διαδρόμου ὁ Εἰρηνοδίκης εἶδε μὲ ἔκπληξι, παρατεταγμένας ἐνδυμασίας παντὸς εἴδους. Ροῦχα καὶ καπέλλα, ὑποδήματα καὶ περοῦκες.

— Εἶνε τὸ βεστιάριό μου, τοῦ ἐξήγησεν ὁ Λεκόκ.

Εἰσῆλθαν κατόπιν εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ ἀστυνομικοῦ, ἕνα δωμάτιον ἁπλοῦν ἐντελῶς. Ὁ Λεκὸκ παρακάλεσε τὸν φίλον του εἰρηνοδίκην νὰ καθήσῃ καὶ ἐκάθησε καὶ ὁ ἴδιος κοντά του.

Ὁ Πλαντᾶς τὸν κύτταξε μ' ἀγωνία. Τί θὰ τοῦ ἔλεγε ; Τί ἐνεργείας εἶχε κάμη ; Τί ἀνεκάλυψε ; Ζοῦσεν ἡ Λωράνς ;

Ὁ ἀστυνομικὸς ἀντελήφθη τὴν ἀγωνίαν του καὶ ἔσπευσε νὰ τὸν καθησυχάσῃ :

— Δὲν ἔχω βέβαια καὶ τόσο σπουδαῖα πράγματα νὰ σοῦ πῶ, φίλε μου, ἐν τούτοις μάθε, ὅτι ἄρχισα τὰς ἐνεργείας μου, αἱ ὁποῖαι βρίσκουνται σὲ καλὸν δρόμο.

—Ἡ Λωράνς ; ἐψιθύρισε μὲ συγκίνσιν ὁ πάτερ Πλαντᾶς.

— Ἡ Λωράνς ; Ἄν ἦτο συνεννοημένη μὲ τὸνκόμητα, ἀσφαλῶς θὰ ζῇ.

— Ἐρωτήσατε στῆς θείας της ;

— Φυσικά, τὸ ἔκαμα ἀμέσως, τὴν βρῆκα τὴν ἀτυχῆ νὰ θρηνῇ γιὰ τὴν ἐξαφάνισι καὶ τὸν θάνατον τῆς ἀνιψιᾶς της. Τὴν καθησύχασα καὶ τῆς ἐζήτησα τὰς πληροφορίας ποὺ μοῦ ἐχρειάζοντο. Ἀπὸ τὰς πληροφορίας αὐτὰς βγάζω ἐγὼ ἕνα συμπέρασμα εὐχάριστον. Ὅτι ἡ Λωράνς δὲν αὐτοκτόνησε !

— Θεέ μου! πῶς ;

—Ὅπως μοῦ εἶπεν ἡ θεία της ἐφαίνετο λυπημένη ἀφ' ὅτου ἐγκατεστάθη στὸ σπίτι της. Λόγον ὅμως περὶ αὐτοκτονίας δὲν ἔκανε σὲ κανένα ἀπολύτως. Ἐξαφνα τὴν προηγουμένην τῆς ἐξαφανίσεώς της ἔλαβε κάποιαν ἐπιστολήν, ἕνα σημείωμα μᾶλλον, γιὰ τὴν προέλευσι καὶ τὸ περιεχόμενο τοῦ ὁποίου, δὲν εἶπε σὲ κανένα τὸ παραμικρό. Ἐφάνηκε μόνον πολὺ στενοχωρημένη, ἀφηρημένη μέχρι σημείου ἀπεριγράπτου καὶ τὴν ἑπομένην ἐξηφανίσθη.

— Καὶ συμπεραίνετε ;

— Συμπεραίνω ὅτι τὸ σημείωμα αὐτὸ προήρχετο ἀπὸ τὴν Ζεννῆ Φάνς, ἡ ὁποία εἰδοποιοῦσε τὴν Λωράνς, ἐντολῇ τοῦ κόμητος, νὰ μεταβῇ νὰ τὸν συναντήσῃ εἰς ὡρισμένον μέρος. Ὅπως σᾶς εἶχα εἰπῇ καὶ προχθὲς ὁ κόμης θὰ ἐπλήρωσεν ἀκριβὰ τὴν Ζεννῆ γιὰ τὰς ὑπηρεσίες αὐταῖς καὶ γιὰ νὰ καταπνίξῃ τὴν ζηλοτυπίαν της.

— Εὔχομαι νὰ ἔχουν ἔτσι τὰ πράγματα.

— Καὶ ἀσφαλῶς αὐτὸ συμβαίνει. Ἔχω ἄλλωστε καὶ μιὰ ἄλλη ἀπόδειξι σχετικῶς.

— Ποίαν ;

—Τὴν ἐπιστολὴ τῆς Λωράνς πρὸς τοὺς
της στὸ Ὀρσιβάλ, ἢ μᾶλλον τὸ γραμματ
τῆς ἐπιστολῆς καὶ ἀκριβέστερον τὴν σφ
τοῦ γραμματοσήμου, τὴν ὁποίαν ἐξήτασα προσεκτικὰ προχθ
σπίτι τοῦ δημάρχου Κουρτοά. Ἡ ἐπιστολὴ λοιπὸν τῆς Λ
ἔφερε σφραγίδα τοῦ ταχυδρομικοῦ παραρτήματος ὄχι τῆς συ
ποὺ ἔμενεν ἡ νέα, ἀλλὰ ἄλλης συνοικίας, πλέον ἀπομακρυσ
συνοικίας μάλιστα εἰς τὴν ὁποίαν δὲν πηγαίνει κανεὶς γιὰ ν'
κτονήσῃ, διότι δὲν ὑπάρχουν τὰ μέσα...

Ὁ Πλαντᾶς ἀνέπνευσε μὲ ἀνακούφισιν.

— Σᾶς θαυμάζω, εἶπε στὸν ἀστυνομικόν. Αἱ ἰδέαι σας,
σεις σας,αἱ σκέψεις σας, εἶνε σαφεῖς καὶ δικαιολογημέναι ἀπο

— Μὴ μὲ κολακεύετε δὰ καὶ τόσο, εἶπε γελῶντας ὁ
Κάμνω ἁπλᾶς ὑποθέσεις. Πιθανῶς νὰ ἔχω καὶ λάθος.Ὅπωσ
ὅμως κατέστρωσα ἤδη καὶ ἔθεσα εἰς ἐφαρμογὴν τὸ σχέδιον
νεργειῶν μου. Ἀνέθεσα ἤδη στὰ καλύτερα λαγωνικά μου νὰ
σουν νὰ μάθουν ποιὰ διαμερίσματα σπιτιῶν νοικιάσθηκαν
λευταῖες ἡμέρες. Ὁ κόμης Τρεμορὲλ ἐλθὼν στὸ Παρίσι μ
ἔγκλημά του δὲν θὰ πῆγε βέβαια νὰ κατοικήσῃ σὲ ξενοδοχεῖ
τας μάλιστα καὶ τὴν Λωράνς μαζύ του. Φοβούμενος μήπως
φθῇ καὶ ἀποκαλυφθῇ τὸ ἔγκλημά του καὶ στὴν Λωράνς, στὴν
αν ποιὸς ξέρει πῶς ἐδικαιολογήθη, θὰ κατέφυγε σὲ κανένα
θὰ ἐνοικίασε κανένα διαμέρισμα. Δὲν μένει λοιπὸν παρὰ
θουμε ποιὰ διαμερίσματα ἐνοικιάσθησαν καὶ θὰ τὸ μάθουμ
τόπιν θὰ ἐνεργήσωμεν πάλινκαταλλήλως πρὸς ἐξακρίβωσιν τῶ
κιαστῶν.

— Καὶ ἂν ὁ Τρεμορὲλ δὲν κατέφυγε στὸ Παρίσι ; Ἄν ἦ
ἔφυγε ;

— Ἀδύνατον, εἶπεν ὁ Λεκόκ. Μόνον τὸ Παρίσι εἶνε κατ
γιὰ νὰ κρυφθῇ ἕνας ἐγκληματίας καὶ μάλιστα σὰν τὸν Τρε
πλούσιος, παληὸς Παρισινός, γνωρίζων καλῶς τὴν ἀπέραντ
πυκνοκατοικημένην αὐτὴν πόλιν.

Ὁ Λεκὸκ εἶχεν ἀσφαλῶς δίκαιον. Ὁ Πλαντᾶς τὸ ἀντε
καὶ τοῦ ἔσφιξε τὸ χέρι μ' εὐγνωμοσύνην.

— Ναί, εἶπε, σκέπτεσθε λογικώτατα. Θὰ σᾶς εἶμαι αἰωνί
γνώμων γιὰ τοὺς κόπους σας καὶ τὸ ἐνδιαφέρον σας γιὰ τὴν
θεσιν αὐτήν.

— Τώρα μποροῦμε νὰ βγοῦμε ἔξω, εἶπεν ὁ Λεκόκ. Ἔχ
τεβοῦ μὲ τὰ ὄργανά μου καὶ θέλω νὰ δῶ τί ἐπέτυχαν.

Πράγματι ἐξῆλθον, ἀφοῦ ὁ ἀστυνομικὸς ἔδωκε μερικὰς ὁ
εἰς τὴν οἰκοκυράν του.

Ὁ Πλαντᾶς τὸν ἀκολουθοῦσε στὸ δρόμο σιωπηλός. Ἤτο
κινημένος καὶ ἀνήσυχος. Θὰ εὕρισκαν τὴν Λωράνς ; Θὰ τὴν
ζαν ἀπὸ τὰ νύχια τοῦ κόμητος ;

Εἶχαν κατευθυνθεῖ πρὸς συνοικίας τῆς μεγαλουπόλεως κ
ἄργησαν νὰ σταθοῦν τέλος σ' ἕνα καφενεῖο. Ὁ διευθυντὴς
ταστήματος ὑπεκλίθη πρὸ τοῦ Λεκὸκ κ.ὶ τὸν ὡδήγησε εἰς ἕνα
τερον δωμάτιον.

— Ἄς καθήσουμε κι' ἄς πάρουμε κᾶτι περιμένοντας, ε
ἀστυνομικός.

Πράγματι δὲν ἄργησαν νὰ φτάσουν τὰ διάφορα λαγωνι
ἀστυνομικοῦ. Ἦσαν ὅλοι τέλεια μετεμφιεσμένοι καὶ κανεὶς
ἐμάντευε ὅτι πίσω ἀπὸ τὶς περίεργες φορεσιές ἐκρύπτοντο
λύτεροι ἀστυνομικοὶ τοῦ Παρισιοῦ.

Ὁ κ. Λεκὸκ τοὺς ἐξέτασε ἕνα ἕνα. Εἶχαν
θώσει νὰ συλλέξουν τὰ ὀνόματα καὶ τὰς δι
σεις ὅλων ἐκείνων ποὺ εἶχαν ἐνοικιάσει κα
τελευταίας ἡμέρας διαμερίσματα στὸ Παρίσι

Ὁ Λεκὸκ καθ' ὅλο αὐτὸ τὸ διάστημα ἐκρ
σημειώσεις, ἐνῶ ὁ Πάτερ Πλαντᾶς παρο
θοῦσε μὲ ἀγωνία καὶ ἀνυπομονησία.

Ὅταν ἐτελείωσαν τὴν ἀναφοράν των ὁ
ἐστράφη πρὸς τὸν Πάτερ Πλαντᾶν καὶ τοῦ ε

— Καὶ τώρα ἂς ἐπιληφθῶμεν οἱ ἴδιοι τί
θέσεως, ἐξετάζοντας ἕνα ἕνα τὰ διαμερ
αὐτά. (Ἕπεται τὸ τέλ

ΠΡΟΣΕΧΕΣΤΑΤΑ

Τὸ ἀριστούργημα τοῦ Γκοντρὰν Μπορ

Ο ΕΞΑΔΕΛΦΟΣ ΤΟΥ ΔΙΑΒΟΛ

Τὸ Μυθιστόρημα τοῦ πειὸ περιπαθοῦς καὶ πε
γικοῦ ἔρωτος, τῶν πλέον παραδόξων περιπ
τῶν φαντασμάτων, τῶν ἀπροόπτων, τῆς φ

Τὸ Μυθιστόρημα τοῦ ὑπερόχου μεσαιωνικ
ποτισμοῦ. Κάθε σελὶς καὶ περιπέτεια. Γοητ
φρίκη. Κᾶτι τὸ ἀφαντάστως συναρπα

ΠΡΟΣΕΧΕΣ